

Sandija Strazdiņa, Latvija, Tukums

Mīļie draugi, pastāstīšu Jums par manu personīgo Ceļu līdz Mācībai.

Jau bērnībā es skaidri zināju, ka ir Dievs. Es nezinu, - neviens tā īpaši par Viņu nerunāja, vismaz es neatceros, bet, kopš atminos savu būtību, tad esmu dzīvojusi ar Dievu. Savā sirdī, savā prātā, un reiz es pat ieguvu savā īpašumā pavisam nejauši Jauno Derību. No tās es iemācījos Tēvreizi, un grūtos brīžos vai lielās bēdās par kāda dzīves nelaimi es klusi un nenogurdināmi skaitīju Tēvreizi, es zināju, ka Dievs mani dzird un sūta visu iespējamo palīdzību. Uz Debesīm jau bērnībā raudzījos kā uz brīnumu un smēlos prieku un mierinājumu.

Tas nebūt nenozīmē, ka nekļūdījos. Esmu pieļāvusi kļūdas dzīvē, neapzināti sāpinājusi cilvēkus, jo tajā brīdī mans apziņas līmenis bija tieši tāds, kāds tas bija, un es savādāk nepratu. Par pieļautajām kļūdām esmu maksājusi nekavējoties, ļoti labi apzinoties, ka tas ir par to, bet ir arī tā, ka karmas atnākšana notikusi pēc vairākiem gadiem, visnegaidītākajā brīdī, kā zibens spēriens no skaidrām debesīm.

Kā šodien atceros to agro, tumšo rīta stundu ceļā uz darbu, kad, emocionāli salauzta no sāpīgajiem notikumiem ģimenes attiecībās, izmisumā un dvēseles sāpēs, kā pie pēdējā salmiņa dzīvē ķerdamās, lūdzu Dievmāti palīdzēt. Es nezināju, kā rīkoties savā dzīves situācijā, un izmisīgi saucu: Dod man zīmi!

Nākamajā rītā pamodusies, pieejot pie spoguļa, uz sava labās puses pleca priekšpusē ieraudzīju iegravētu Zīmi. Perfektu kontūru iegravējums uz ādas. Kontūras sātā krāsā, kā ieskrāpēts, bet tas nebija skrāpējums. Tā bija Zīme, ko lūdzu! Tas bija 2014.gada oktobris. Pēc dažām dienām Zīme sadzija un izzuda.

Atbilde man bija jāatrod pašai, neviens man to nespēja sniegt - nezināja, vai vienkārši nedrīkstēja, es nezinu. Un es meklēju atbildi it visur. Līdz pēc pāris gadiem grāmatnīcā ieraudzīju Sen Žermēna grāmatu "Kurs Alhimii", šķirot ieraudzīju krāsainu attēlu ar nosaukumu "Shema Vaševu Božestvennovo Ja." Es zināju, ka manai zīmei un attēlotajam attēlā ir saistība. Bet es vēl neko nezināju.

Laiks gāja, grūtums turpinājās, līdz sapratu, ka esmu strupceļā, vairs nav kur! Vienīgais, ko darīju, lai atvirzītos no graužoša monologa galvā, skaitīju Tēvreizi. Ejot, darbojoties, jebkuru darbu, esot mājās vai ārā, manī apzināti skanēja Lūgšana Dievam. Divas dienas un naktis bez pārtraukuma, līdz notika brīnums. Caur kādu portālu Gaismas darbiniekiem, es atradu norādi uz Tatjanas Mikušinas pieņemtajiem vēstījumiem, šis raksts mani pa tiešo aizveda uz Gudrības Vārdu Sirius vietnē! Beidzot, pēc tik ilgiem meklējumiem un slāpēm, bija pienācis īstais laiks, lai es satiktu Mīļotos Gaismas Skolotājus. Es zināju, ka ir Tatjana Mikušina, bet nezināju, kas tieši viņa ir, tikai nojautu, ka viņa ir mums, cilvēkiem, pieejamais "tūrais avots", no kā smelties patiesību. Ar interesi un prieku lasīju viņas retās intervijas, ko man palaimējās kādreiz ieraudzīt žurnālā, bet es vēl neapjautu, ka šī apbrīnojamā sieviete ir Sūtne!

No 2017. gada novembra, kad pirmo reizi apjautu, un man ļāva satikt šo Dieva Dāvāto Brīnumu, esmu savu tumsu iemainījusi pret Gaismu, pasaules skumjas un neizprotamas ilgas pret Prieku un Mīlestību. Nav tādu vārdu, lai spētu izteikt pateicību mīļotajai Tatjanai Mikušinai, Gaismas Skolotājiem, Dievam. Mēs esam izredzētie, jo mūsu dvēseles spējīgās saskarties ar šo Brīnumu, dāvātu Visai Cilvēcei. Un es ticu, ka daudzas izmisušās dvēselītes saskarsies ar Gudrības Vārdu, un no sirds ceru, ka viņu ceļš uz to būs īsāks, pateicoties tiem no mums, kas jau esam atraduši Mācību. Jo ar Dievu viss ir iespējams!

Daži no citātiem:

Atceraties, ka vienmēr, kad jūs dzīvē sastopaties ar, jūsuprāt, smagu un netaisnīgu situāciju, 100 procentos gadījumu jūs paši bijāt šīs situācijas rašanās cēlonis jūsu nepareizo izvēļu un slikto nodarījumu dēļ. "
Mātes Marijas Rozārijs "Žēlsirdības stunda"

"Nekad nevajag pārāk daudz uzmanības veltīt tam, kas jau ir noticis, un tam, kas vēl nav noticis. Tikai jūsu noskaņojums katrā jūsu dzīves brīdī veido to nākotni, kas jūs gaida. Tāpēc koncentrējieties uz to, lai katru savu dzīves brīdi piepildītu ar prieku, mīlestību, siltumu un laimi. Tāpēc, ka jūs paši esat savas laimes un savas nākotnes radītāji."

Kungs Maitreija, 2006. gada 9. oktobris, GV2, 232.lpp.

"Katru reizi, kad jūs lasīsiet mūsu vēstījumus, iedomājieties to kontinentu tautas, kur mūsu vēstījumi pagaidām nav pieejami [...] Un katru reizi vizualizējiet šo zemju pārstāvjus, to, kā jūs satiekaties ar viņiem un dodat viņiem priekšstatu par Mācību, ko mēs dodam jums diktātos."

Kungs Šiva, 2006. gada 3. jūlijs, GV 2, 168 lpp.

Par šo citātu es vēlos piebilst, ka Valdoņi mums lūdz būt radošiem, kā arī lasīt "starp rindām", tādēļ šo Kunga Šivas doto metodiku es pielietoju arī, lai domās sarunātos un pastāstītu par Mācību sev tuviem ģimenes cilvēkiem.

"Es sniegšu jums visu palīdzību, kādu var jums sniegt, tikai lūdziet palīdzību. Jo tad, kad jūs savā augstprātībā nespējat pat palūgt mūsu palīdzību, mēs nevaram jums palīdzēt." [...]

"Lūdzu kultivējiet sevī uzticību un Mīlestību. Nebaidieties mums pateikties tajos mirkļos, kad jūs izjūtat pacilātu noskaņojumu bez iemesla un esat gatavi mīlēt un apskaut visu pasauli. Sūtiet savu Mīlestību mums. Un tad, kad kādam no jūsu brāļiem būs vajadzīga mūsu palīdzība, mēs sūtīsim jūsu Mīlestības un pateicības straumi sirdij, kam tā vajadzīga. Tā jūs spēsiet palīdzēt cits citam. Un tā mēs spēsīm vairost Prieku un Mīlestību jūsu pasaulē."

Serapis Bejs, 2006 gada 22. decembris, GV 2, 241.lpp.

Ar mīlestību,
Sandija Strazdiņa

